

L'ITINERARI PAS A PAS

L'itinerari es desenvolupa a l'entorn de la Torre Lluvià, com a oferta complementària de la visita a l'equipament. Combina la descoberta d'elements patrimonials i el recorregut pels peus del Collbaix, el turó més alt del terme municipal de Manresa. És un itinerari força planer, pensat per fer en família

Dificultat	Baixa
Distància	6 km
Temps	1 hora 30 minuts
Desnivell	-

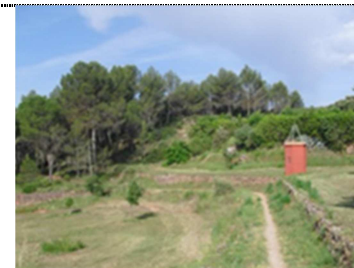
1- Torre Lluvià. Inici de recorregut.

Sortim de l'equipament i prenem el camí que marxa cap a mà esquerra direcció a Cal Cuques. Durant el trajecte podem gaudir d'unes magnífiques vistes al Collbaix i a Montserrat

2- Cal Cuques

En arribar a la casa, el camí carreter s'acaba. Agafem el corriol que marxa a mà esquerra i passa pel costat d'un pou, una barraca de pedra seca, i voreja una plantació de roures. Continuem per aquest viarany, que passa pel costat d'un antic camí de pedra i travessa l'eix diagonal per sota el viaducte.

3- Via del tren.

En arribar a la via del tren, agafem el camí que enfila cap a mà dreta (sense travessar la via). Està senyalitzat amb un indicador vertical de la riera de Rajadell, direcció la Morera. Ens mantenim en aquest camí durant uns 200 metres.

4- Camí empedrat

En una corba molt pronunciada cap a l'esquerra del camí carreter, trobem una desviació a mà dreta que ens endinsa cap a un corriol. Aviat, aquest corriol esdevé empedrat.

5- Camí carreter.

Al final del camí empedrat, trobem un camí carreter, que seguim cap a mà esquerra. Està senyalitzat amb una fita del camí inclusiu. Continuem pel camí principal durant uns 300 metres, obviant els trencalls que marxen a esquerra i dreta del vial.

6- La Morera

Arribem a la Morera i continuem endavant pel camí que continua planejant direcció l'eix transversal

7- Pont eix transversal

Arribem al pont que creua l'eix transversal, el travessem, i agafem el camí direcció a Rajadell (mà esquerra)

8- Camí empedrat

Després de 300 metres, trobem un corriol a mà dreta, que enfila direcció al Collbaix. Té senyalització vertical (Collbaix pel sol). El seguim durant uns 350 metres, obviant un primer corriol que marxa cap a mà dreta per sobre dels camps.

9- Corriol a la falda del Collbaix

Quan el camí empedrat comença a ascendir cap al Collbaix, trobem un corriol que marxa planejant cap a mà dreta entre les pinedes de la falda del Collbaix. Està senyalitzat (Collbaix per les tines). El seguim durant aproximadament un quilòmetre. Passa per darrera la finca del Molí del Collbaix.

10- Encreuament amb el camí cap al Congost

Després de passar dues basses d'aigua de dimensions considerables situades dins de la finca del Molí del Collbaix, comencem el descens cap als camps i el bosc del Balcells. Si continuéssim recte, aniríem cap al Congost pel camí de les tines

11- Camí carreter

Arribem a un camí carreter que marxa cap al Molí del Collbaix o direcció al congost pel bosc del Balcells. Emprenem direcció al bosc, entre camps de vinya i oliveres

12- Bosc del Balcells

Al final d'un camp d'oliveres, trobem el corriol que descendeix pel bosc del Balcells. Va a parar al camí de Rajadell, que agafem direcció a Manresa (mà esquerra)

13- Pas per sota l'eix transversal

Després d'uns 300 m, travessem l'eix transversal, i continuem direcció a Manresa fins a trobar el camí d'accés a la Torre Lluvià, que ens torna a portar a l'inici del recorregut

PUNTS D'INTERÈS DEL RECORREGUT

<p>Torre Lluvià</p> <p>Construcció modernista amb elements historicistes de l'any 1896, obra de l'arquitecte manresà Ignasi Oms. L'edifici principal és una casa senyorial de caràcter residencial-rural. És de planta quadrada formada per tres cossos. L'Ajuntament adquirí l'edifici, que estava en ruïnes, a principis de 2012. Després de les obres de millora s'ha condicionat com a punt turístic i centre d'interpretació de l'Anella Verda de Manresa.</p>		<p>El Collbaix</p> <p>Turó de 544 m d'altitud, que conforma el punt més alt del terme de Manresa, i constitueix una magnífica talaia des d'on es pot veure el pla de Bages amb Montserrat al fons. És un clar referent geogràfic per als manresans com a destí habitual d'excursions. És un magnífic exemple de relleu tabular.</p>	
<p>Plantació projecte Roure</p> <p>És una actuació de la Fundació Territori i Paisatge que té com a objectiu recuperar els boscos de roures i alzines en les zones forestals de clima mediterrani i submediterrani de Catalunya, per a la prevenció d'incendis, la gestió forestal i la millora paisatgística i ambiental..</p>		<p>Relleu tabular</p> <p>S'origina allà on un estrat de roca compacta es troba damunt d'estrats més tous i fàcilment erosionables. L'aigua excava el terreny, emportant-se els materials més tous i deixant la roca dura que es manté en format de taula. Al voltant del cim, hi ha esquerdes que tallen el conglomerat en blocs de pedra, que en dependre's, roden muntanya avall cap als peus de la muntanya</p>	
<p>Camí antic</p> <p>Camí de possible origen romà que durant segles degué ser una de les principals vies de comunicació de la Catalunya Central. A partir del segle XVIII, amb la construcció d'una nova via que unia Manresa i Barcelona per Can Maçana, aquest camí ral es convertí en camí ramader. El camí conserva parts a l'entorn de Cal Cuques, i més endavant, prop de la Morera.</p>		<p>El Celler del Molí</p> <p>S'hi cultiven oli i vinya de producció ecològica. Tenen 30.000 ceps de les varietats Ull de llebre, Merlot, Cabernet Sauvignon, Cabernet Franc, Macabeu i Picapoll, autòctona; i 8.000 oliveres de la varietat Arbequina, totes elles repartides en 18 ha. Ofereixen visites i tastos, prèvia trucada.</p>	

La Noguera

Reconstrucció d'un antic mas del segle XVI que va ser reformat i ampliat per l'arquitecte Ignasi Oms. És una mansió de caràcter modernista. Hi sobresurten dues torres. L'exterior és ple d'elements ceràmics, relleus de pedra, baranes calades i esgrafiats amb motius florals. Els jardins, el xalet modernista del guarda i el passeig arbrat embelleixen tot el conjunt, integrat en el paisatge que l'envolta.

Bosc del Balcells

Pineda d'unes 5 Ha de superfície format principalment per pins blancs i pins pinyers, algun d'ells centenaris. La presència de murs de pedra seca força ben conservats, indica que la zona havia estat agrícola. Pel que es pot deduir del comptatge dels anells de creixement del tronc dels pins, sembla que a l'entorn del 1870 el seu propietari va afavorir que els camps es transformessin en bosc, amb la intenció d'aprofitar-ne els pinyons. No és habitual trobar boscos tan antics en bones terres de conreu

